Как възприемаме света

Ани помирисва цветето –
колко хубаво ухае! Лиа вижда
жаба. А вие видяхте ли я?
Тео яде банан. Ммм, сладък е!
Ян се ослушва – някъде
наблизо чурулика птичка.
Мира предпазливо потапя
крače във водата. Какво
усеща? Колко приятно
гъделичка брадата на тате!

Всичко това възприемаме
с нашите сетива. Очите,
ушите, носът, езикът,
кожата изпращат съобщения
до мозъка в главата ни.
Той обработва съобщенията
и ние виждаме, чуваме,
усещаме миризмите,
вкуса, допира.
Така възприемаме света.

Усещаме допир с кожата по
цялото си тяло, но устните,
езикът и връхчетата на
пръстите са най-чувствителни.
Кожата е най-големият ни
сетивен орган. С нея усещаме,
когато някой леко ни погали
или пощипне, усещаме полъха
на вятъра или твърдостта
на камъка, който държим.
С кожата усещаме топлина
и студ. С нея усещаме и болка,
когато се ударим или порежем.

С носа помирисваме – усещаме миризми.

С очите виждаме – усещаме светлината.

С езика усещаме вкуса.

С ушите чуваме – усещаме звуците.

С кожата усещаме допир и натиск, болка, топлина и студ.

Какво усещаме с кожата

С опипване можем да разберем много за предметите. Има гладки и грапави повърхности. Някои предмети са със заоблена форма, а други имат ръбове и връхчета.

Пухкаво, мъхесто или хлъзгаво, остро, грапаво или гладко, топло или студено – кои неща ще докоснете и кои е по-добре да не пипате?

Защо са ни две очи?

С очите си виждаме цветовете и формата на предметите, забелязваме движенията им. Благодарение на това, че имаме две очи, разбираме колко са отдалечени от нас нещата и колко са големи.

Какво вижда Лиа на улицата?

Виждаме, защото очите ни улавят светлината. Денем е светло и можем да различаваме цветовете. Вижте колко пъстра е навалицата в града през деня!

Щом затворим очи, вече нищо не виждаме.

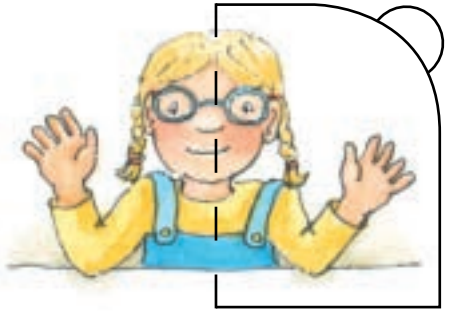

През нощта спим. Очите ни са затворени и си почиват.

В тъмнината всичко около нас изглежда различно. Без светлина не можем да различаваме цветовете – виждаме само сиво и черно. Но въпреки това някой се разхожда през нощта. Кой?